

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรให้มีการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในชั้นก่อนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงในเรื่องที่มีการกล่าวหาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ได้รับมอบหมายดำเนินการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ วรรคสอง และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และมาตรา ๒๓/๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ว่าด้วยการมอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณารับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๔

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“คณะกรรมการ ป.ป.ท.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการและผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือน ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าหัวหน้างานหรือเทียบเท่า

“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการ

“การแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน” หมายความว่า การตรวจรับเรื่องและการดำเนินการใดๆ ที่เลขาธิการ หรือพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเลขาธิการ ได้ดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหาเพียงพอสอดต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับความเสียหายจากการกระทำความทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้พบเห็นการทุจริตในภาครัฐของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และได้กล่าวหาตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาหรือมีพฤติการณ์ปรากฏแก่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าได้กระทำความทุจริตในภาครัฐ อันเป็นมูลที่จะนำไปสู่การไต่สวนข้อเท็จจริงตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และให้หมายความรวมถึงตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน ในการกระทำความผิดด้วย

ข้อ ๕ หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. มิได้มีมติเป็นประการอื่น ก่อนดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๒๓ ให้เลขาธิการมีอำนาจดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวนั้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปก็ได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เลขาธิการอาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้

ข้อ ๖ การมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการ ให้เลขาธิการ หรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาจ่ายเรื่องกล่าวหาให้แก่พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้รับผิดชอบ โดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญและความเหมาะสมเป็นหลัก

ข้อ ๗ เมื่อได้รับเรื่องกล่าวหาแล้วให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้รับผิดชอบดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีการกล่าวหาเป็นหนังสือให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา ชื่อหรือตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา วันเดือนปีที่สำนักงานได้รับเรื่อง และพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิด และพยานหลักฐาน เสนอผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเพื่อส่งการตามที่เหมาะสม

(๒) กรณีเป็นการกล่าวหาด้วยวาจา ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่ได้รับมอบหมาย บันทึกคำกล่าวหาไว้ และหากผู้กล่าวหาอ้างพยานบุคคลหรือพยานหลักฐานใดก็ให้บันทึกไว้ แล้วดำเนินการตาม (๑) ต่อไป

(๓) กรณีที่ความปรากฏว่าเรื่องกล่าวหาใดเป็นเรื่องซึ่งไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะต้องรับไว้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเพื่อส่งเรื่องให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

ข้อ ๘ เมื่อได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๓๐ และเป็นกรณีที่มีการกระทำความผิดทางอาญาอื่นที่มีใช้การกระทำความทุจริตในภาครัฐรวมอยู่ด้วย ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. นำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. ภายในระยะเวลาที่เลขาธิการกำหนด หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีไปตามอำนาจหน้าที่จะเป็นประโยชน์กว่า จะส่งเรื่องคืนให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องก็ได้

ข้อ ๙ เมื่อได้รับเรื่องจากพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๓๐ โดยได้มีการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้แล้วตามมาตรา ๓๐/๑ ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจควบคุมและพิจารณาสั่งคำร้องขอปล่อยชั่วคราวผู้ถูกกล่าวหาที่ถูกควบคุมตัวนั้นได้เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การปล่อยชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนด ในกรณีที่จำเป็นต้องควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้เพื่อประโยชน์ในการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือการฟ้องคดี พนักงาน ป.ป.ท. อาจยื่นคำร้องขอหมายขังผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลได้ หากกรณีที่มีการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ในอำนาจของศาลแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจขอให้ศาลควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้ได้ต่อไป โดยให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือพนักงานอัยการแล้วแต่กรณี

ระเบียบและวิธีการปฏิบัติในการควบคุม ปล่อยชั่วคราว และการยื่นคำร้องขอหมายขัง ให้เป็นไปตามระเบียบและวิธีการที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เห็นว่าเรื่องกล่าวหาใดที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้เสนอเลขาธิการเพื่อไม่รับเรื่องนั้นไว้พิจารณา แล้วเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อทราบต่อไป

- (๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว
- (๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มีพยานหลักฐานใหม่ ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี

(๓) เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาถูกฟ้องเป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว โดยไม่มีการถอนฟ้องหรือทิ้งฟ้อง หรือเป็นกรณีที่ศาลยังไม่ได้วินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี

(๔) เรื่องที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินกว่าห้าปี

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เห็นว่าเรื่องกล่าวหาใดที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ให้เสนอเลขาธิการเพื่อพิจารณารับหรือไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่องภายในระยะเวลาที่เลขาธิการกำหนด แล้วเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาสั่งให้แล้วเสร็จภายในสามเดือนนับแต่วันที่ได้รับเรื่องกล่าวหา

(๑) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงได้

(๒) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา และเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้

(๓) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่า ไม่ใช่เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๔) เรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ

ข้อ ๑๒ ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหา ให้เลขาธิการหรือพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการเพื่อทราบรายละเอียดว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือไม่ มีพฤติการณ์แห่งการกระทำผิด และมีพยานหลักฐานเพียงพอต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปหรือไม่

ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหา ให้เลขาธิการหรือพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ที่เลขาธิการมอบหมายดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ขอให้ผู้กล่าวหาและบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ

(๒) ขอทราบข้อเท็จจริง หรือขอเอกสาร หรือรวบรวมพยานหลักฐานใด ๆ ที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานของรัฐ ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ สถาบันการเงิน หรือจากบุคคลใด ๆ มาประกอบการพิจารณา

(๓) ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นตามคำกล่าวหา และจัดทำบันทึกการตรวจสอบรวมเรื่องไว้

ข้อ ๑๓ ก่อนเริ่มสอบปากคำผู้ให้ถ้อยคำ ให้แจ้งผู้ให้ถ้อยคำทราบว่าพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา การให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จต่อพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นความผิดตามกฎหมาย

ข้อ ๑๔ การสอบปากคำผู้ให้ถ้อยคำ ให้บันทึกถ้อยคำโดยมีสาระสำคัญตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด เมื่อได้บันทึกถ้อยคำเสร็จแล้ว ให้อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือจะให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้ แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำ และพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ซึ่งเป็นผู้บันทึกถ้อยคำ และร่วมในการสอบปากคำ ลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายหน้าให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. อย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกหน้า

ในบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ขูดลบหรือบันทึกข้อความทับ ถ้าจะต้องแก้ไขข้อความที่ได้บันทึกไว้แล้ว ให้ใช้วิธีขีดฆ่าหรือตอกเติม และให้พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. อย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่งที่ขีดฆ่าหรือตอกเติม

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุแห่งการไม่ลงลายมือชื่อไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้น ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้นำประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ การบันทึกถ้อยคำ ให้ใช้ภาษาไทย แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องแปลภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่นหรือภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทย หรือต้องแปลภาษาไทยเป็นภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่นหรือภาษาต่างประเทศให้ใช้ล่ามแปล

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทยหรือสามารถพูดหรือเข้าใจเฉพาะภาษาไทยท้องถิ่นหรือภาษาถิ่น และไม่มีล่าม ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. จัดหาล่ามให้โดยมิชักช้า

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถพูดหรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ และไม่มีล่ามภาษามือให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. จัดทาล่ามภาษามือให้หรือจัดให้ถาม ตอบ หรือสื่อความหมายโดยวิธีอื่นที่เห็นสมควร

เมื่อมีล่ามแปลคำให้การ คำพยานหรืออื่น ๆ ล่ามต้องแปลให้ถูกต้อง ล่ามต้องสาบานหรือปฏิญาณตนว่าจะทำหน้าที่โดยสุจริตใจ จะไม่เพิ่มเติมหรือตัดทอนสิ่งที่แปล

ให้ล่ามลงลายมือชื่อในคำแปลนั้น

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เห็นว่าการอ้างพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหาใดจะทำให้การแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเกิดความล่าช้าโดยไม่จำเป็นหรือเป็นการประวิงเวลา หรือมิใช่พยานหลักฐานสำคัญ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. จะงดเสียดก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุที่งดนั้นไว้ในรายงานด้วย

ข้อ ๑๗ เมื่อพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงแล้วเสร็จให้จัดทำรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหา
- (๒) ชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหา
- (๓) เรื่องที่กล่าวหา ข้อกล่าวหา และพฤติการณ์การกระทำผิดตามข้อกล่าวหา
- (๔) วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุ
- (๕) อายุความ
- (๖) สรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องซึ่งได้จากการแสวงหาข้อเท็จจริง
- (๗) เหตุผลในการพิจารณาทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง

(๘) สรุปความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหาว่าเพียงพอต่อการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปหรือไม่ อย่างไร เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เสนอรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องกล่าวหาพร้อมทั้งความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมาย เพื่อนำเสนอเลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณา หากเลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเห็นว่าควรแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. จัดการตามคำสั่งดังกล่าวโดยเร็ว

ข้อ ๑๘ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๑๗ หากเรื่องกล่าวหาใดไม่ปรากฏพยานหลักฐานและพฤติการณ์แห่งการกระทำชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้ ให้เลขาธิการเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาไม่รับเรื่องกล่าวหา

เรื่องกล่าวหาใดมีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพียงพอต่อการไต่สวนข้อเท็จจริง ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. นำเสนอเลขาธิการเพื่อให้สั่งไต่สวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นตามมาตรา ๒๓/๒ หรือเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตั้งคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงหรือมอบหมายให้

พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ดำเนินการแสวงหาข้อมูลและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือมูลความผิดก็ได้ตามมาตรา ๓๒

เรื่องกล่าวหาใดควรส่งให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหา ดำเนินการทางวินัย หรือดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หรือส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือควรจำหน่ายคดีออกจากสารบบความเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหา ถึงแก่ความตาย หรือควรดำเนินการเป็นประการอื่น ให้เลขาธิการเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณา ดำเนินการ แล้วแต่กรณี

หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาจากรายงานการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน ที่ได้เสนอ แล้วเห็นว่ายังไม่เพียงพอ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งเลขาธิการเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริง และรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติม

ข้อ ๑๙ กรณีสำนักงาน ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พบว่าหน่วยงานของรัฐ มีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินงานที่เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน และส่อไปในทางทุจริตในภาครัฐ หรือเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง ให้เสนอเลขาธิการ เพื่อนำเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๕๘/๒ เว้นแต่มีเหตุความจำเป็นเร่งด่วน หรือเหตุอันสมควร ถ้าไม่ดำเนินการทันทีจะเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง ให้เลขาธิการแจ้งให้ ประธานกรรมการ หรือกรรมการ ป.ป.ท. ที่ได้รับมอบหมาย ให้ความเห็นชอบก่อนดำเนินการ ตามมาตรา ๕๘/๒ และให้เลขาธิการรายงานการปฏิบัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบโดยด่วน

ข้อ ๒๐ ในการแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน หากพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. พบว่า การดำเนินการโครงการใดมีการกำหนดวงเงินสูงเกินที่เป็นจริงหรือไม่คุ้มค่า ให้เสนอเลขาธิการ เพื่อพิจารณาแจ้งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป แล้วรายงาน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ

ข้อ ๒๑ เรื่องกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้ไต่สวนข้อเท็จจริง บรรดาเอกสาร และพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่ได้มาตามระเบียบนี้ ให้นำไปใช้เป็นพยานหลักฐานในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริง

ข้อ ๒๒ การดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน ในเรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้ดำเนินการก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลสมบูรณ์ใช้ได้

ข้อ ๒๓ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้ ระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

กิตติ ลิมชัยกิจ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ